

Milujem preto, lebo milujem, milujem, aby som miloval (sv. Bernard)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 15:16

Láska stačí sama sebe, ona sa páči sama sebou a sama pre seba. Sama sebe je zásluhou i odmenou. Láska nehľadá mimo seba ani dôvod ani ovocie. Jej ovocím je jej úžitok. Milujem preto, lebo milujem, milujem, aby som miloval. Láska je veľká vec, ale iba ak sa vracia k svojmu počiatku, ak je návratom k svojmu východisku, ak prúdi späť k svojmu prameňu a stále z neho čerpá, aby mohla ustavične prúdiť.

Láska je zo všetkých hnutí, mohutností a citov duše to jediné, čím môže stvorenie, aj keď nie v rovnakej miere, odpovedať Stvoriteľovi alebo aspoň splácať podobným. Lebo keď Boh miluje, nechce nič iné, iba byť milovaný. On nemiluje kvôli ničomu inému, len aby bol milovaný, lebo vie, že tí, čo ho milujú, sú zo samej lásky blažení.

Láska Ženícha, alebo skôr Ženich-láska, žiada iba opätovanie lásky a vieru. Nech je teda milovanej dovolené opätovať lásku. Ako by mohla nemilovať nevesta, a ešte nevesta Lásky? Ako by bolo možné nemilovať Lásku?

Právom sa zrieka všetkých ostatných záľub a celá sa oddáva jedine láske tá, ktorá má láske samej odpovedať opätovaním lásky. Ved' keby sa aj celá rozplynula v láske, čože je to v

Milujem preto, lebo milujem, milujem, aby som miloval (sv. Bernard)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 15:16

porovnaní s trvalým prúdením z onoho prameňa? Lebo isto neoplývajú rovnakou hojnosťou milujúci a Láska, duša a Slovo, nevesta a Ženích, Stvoriteľ a stvorenie, asi tak ako smädny a prameň.

Čo teda? Zanikne preto a úplne sa rozplynie sľub nevesty, túžba vzdychajúceho, žiar lásky milujúceho, dôvera odvážneho len preto, že nevládze udržať krok s obrom, pretekať sa v sladkosti s medom, v miernosti s baránkom, v čistote s ľaliou, v jasnosti so slnkom, v láske s tým, ktorý je láskou? Nie! Lebo aj keď stvorenie menej miluje, pretože je menšie, ak miluje z celej svojej bytosti, kde je úplnosť, tam už nič nechýba. Preto takto milovať znamená zasnúbiť sa, lebo nemôže takto milovať a byť málo milované, a v súhlase dvoch spočíva úplné a dokonalé manželstvo. Len nech nik nepochybuje, že Slovo miluje dušu aj skôr aj väčšmi.

Z Rečí svätého opáta Bernarda na Pieseň piesní

(Sermo 83, 4-6: Opera omnia, Edit. Cisterc. 2 [1958], 300-302)